

Vlastimil Vondruška:

ROVNOPRÁVNOST, ŽENSKÉ SNY A REALITA

Ženy v minulosti měly o životě prostší představy, než máme dnes, ale možná proto byly spokojenější. Elementární hodnoty pozemského bytí, mezi nimiž stojí rodina rozhodně na jednom z předních míst, mohou být krásné, pokud si umíme vážit běžných maličností a přirozených radostí. A rozhodně je život příjemnější, pokud jsme na všechno dva a ne singl.

Muži v minulosti měli určitě spoustu chyb a nectností. Ale když bylo zle, brali do rukou zbraně a šli bojovat a třeba i umírali, aby ženy a děti ochránili. Pokud by některý z nich ženu opravdu týral, nebo dětem sekal ručičky, oběsili by ho. Proto tvrdím, že genderové teorie vycházejí z naprosto pomýlené představy o minulosti a hledají v ní jen „třídní“ nenávisť (stejně jako komunisti hledali v dějinách jen doklady toho, jak vykořisťovatelé ubližovali pracujícím).

Středověké ženy měly více práv než v 19. století. Otázka tedy je, kdy o své uctívané postavení přišly. Odpověď je prostá – s nástupem protestantismu a kapitalistické společnosti. Všechna protestantská náboženství byla totiž fundamentalistická (ve stejném smyslu, jak to chápeme dneska). Kališnické ženy na veřejnosti dokazovaly, že nechtějí stát po boku mužů ve věcech veřejných, ale jsou především hospodyně. Na znamení toho si k pasu připínaly vidličky, nůžky a jiné symboly domácnosti. K tomu je muži nenutili, dělaly to dobrovolně.

Kapitalistická společnost změnila pohled na tradiční systém pracovních hodnot. Honba za výdělkem začala ponižovat prestiž práce v domácnosti. Z ženy partnerky se v kapitalistických modelech života postupně stávala žena služebnice. Ale to samozřejmě ani v 19. století neplatilo všeobecně, spíše jen ve větších městech. Z městského prostředí se proto rekrutovaly první feministky, kterým spokojené ženy z venkova vůbec nerozuměly a kroutily hlavami, co si to ty namyšlené a poblázněné měšťácké fify vymýšlejí.

Náš politický život... již zasáhl také pohlaví, které až posavad za neschopné a nepovolané k jednání politickému považováno bylo. Než začátek tohoto neobyčejného úkazu jest učiněn, paní a panny začínají veřejně projevovati, že berou vřelého podílu na všem, cokoli vůbec se občanstva dotýká. Jen dále paní a panny české, veřejnost je pro každého!

časopis Včela, 19. srpna 1848

Ani v rámci Evropy nebyla situace v 19. století ve všech zemích stejná. Ženy v katolických zemích si v duchu starých rodinných tradic udržely mnohem respektovanější postavení. Důkazem toho je, že se feminismus rodil v zemích s protestantskou, nikoli katolickou náboženskou tradicí. A i dnes je silnější právě tam, i když se Evropská komise snaží infiltrovat tenhle mor úplně všude.

Proto prosím, neprzněme učebnice, neznásilňujme naše tradice, nesnažme se zglajchšaltovat společnost na bezpohlavní masu! Já za sebe prohlašuji, že ženy považuji za inspiraci, obdivuji je, ctím a nesmírně si jich vážím ne proto, že jsou mi rovnocennými „soudružkami“, ale proto, že jsou něžným a slabším pohlavím, které je třeba ochraňovat. Tak, jako to dělaly celé generace genderově nevzdělaných mužů přede mnou. Abych však nekritizoval jen emotivně, chce to také trochu rozumu. Každá ideologie má totiž své konkrétní dopady. Pokud je ideologie dobrá, přispívá ke spokojenosti a

vede k rozvoji společnosti, pokud je špatná, lidi mate a následuje rozvrat a úpadek. Genderová filozofie je rozhodně špatná.

Evropané se bojí říci, že jejich kultura, kde jsou ženy rovnocenné s muži, je nadřazena kulturám, které se k ženám chovají jako k dobytku.

Dan Schueftan, izraelský vědec a bezpečnostní expert

Lidská společnost je od nejstarších časů postavena na dualitě mužského a ženského pohlaví, přičemž právě ženy rodí děti. Pokud chce dneska někdo budovat společnost, která tohle nerespektuje, pak chce stát nad Bohem – stvořitelem. Tímhle kacířstvím je v posledních letech prostoupeno mnoho lidských skutků, a pokud by dnes fungovala inkvizice, upálí v první řadě Evropskou komisi. Proč tahle silná slova?

Starověký Řím se zhroutil kromě jiného proto, že rozmařilá a zlenivělá římská společnost přestala plnit své role dané pohlavím. Muži nechtěli válčit a ženy rodit děti, všichni si chtěli jen užívat.

Za současnou migrační krizi můžeme politicky rozhodně my sami. Ovšem můžeme i za to, proč ji někteří politici a ekonomové obhajují. Evropa vymírá. Ale proč? Protože evropské ženy – stejně jako starověké Římanky – nemají dost dětí. Důvody jsou různé, nejen však ekonomické. Mnohé ženy mateřství obtěžuje a chtějí si užívat života. Proto mnohé přistoupí k mateřským povinnostem až v pokročilejším věku, takže mají jen jedno dítě (a s ohledem na vyšší věk nemusí být dítě vždy stoprocentně v pořádku). Nebo mají jen jedno dítě proto, aby jim další nebránily v kariéře. Dítě se strčí do péče rodičům, vychovatelce nebo nějakému zařízení, a rychle zpět do práce, aby post zatím neobsadila jiná žena.

Naše společnost, místo aby podporovala skutečné matky, dělá pravý opak. Ženám dává iluzi, že mohou být matkami (proto budujeme štedrý sociální systém, který si ve výsledku platí svými daněmi i ty matky), ale současně nutí ženy pracovat stejně jako muži. Nespokojenost žen zavinily genderové představy, protože na ženu naložily dvojí břímě. Nelze sedět na dvou židlích! Jsou samozřejmě ženy, které se pro nezáviděníhodný úděl vlčice samotářky rozhodnou a neplísnil bych je, každý by měl zvažovat vlastní cestu životem. Mnohé si tuhle cestu vyberou dobrovolně, protože jsou přehnaně ambiciózní, ale většinou jen proto, že jsou nespokojené. Práce bývá často únikem před jinými problémy, stejně jako kdysi odchod do klášterů. Je to volba každé konkrétní ženy, ale není to volba, která by byla pro budoucnost naší společnosti perspektivní. Proto bych ji rozhodně z našich daní nepodporoval. Navíc je známo, že příspěvky, jimiž se nadlepšuje úděl svobodných matek, se bezuzdně zneužívají, protože mnoho lidí žije takzvaně na hromádce a muži si matky svých dětí nevezmou jen proto, aby mohli společně tyto dávky pobírat (i když žijí jako rodina v jednom bytě). Je hanebné vnucovat všem nespokojeným ženám představu, že jediné, co jim chybí, jsou jejich lidská práva a rovnost. Je to dobrý byznys těch, kteří se celkem bezpracně genderem živí. Ženy podle mne potřebují především lásku, ohledy a pomoc. Pomoc ovšem v tom, co je dělá ženami.

Co mne potěšilo, je fakt, že mnoho žen, které uvěřily genderovému náboženství, se k němu začínají v poslední době obracet zády. Nedávno byl publikován výzkum, podle něhož vykazovaly mnohem větší míru spokojenosti ženy, které jsou doma s dětmi, než ty, které chodí do zaměstnání. Téměř 90% z dotázaných žen považovalo mateřskou dovolenou za šťastné období svého života.

Proto, ač se několikrát opakují, zdůrazňuji, že údělem žen je mateřství v úplné rodině, která jediná může zajistit výchovu dětí (nikoli škola, ta je má jen učit). Děti si do života odnášejí modely, které vidí ve své rodině. Nejde tedy o to dítě jen porodit, ale také odpovědně vychovat. To je stejná práce jako každá jiná, jen my jsme ji zmrzačili genderovými představami, že žena, která sedí doma a vychovává děti, je neplnohodnotná (tohle prosazovali už komunisti – ženy k soustruhům a na traktory!).

Nekritizují však jen ženy, stejně neodpovědně se chovají dnešní mladí muži. Většina z nich se sice vyzná v tom, jaký deodorant použít, aby vypadali jako skuteční muži (k tomu je nabádají nablblé reklamy), ale pokud by došlo k válce a oni se měli jako muži chovat doopravdy, obávám se, že by vyšuměli jako ty deodoranty. Je pak logické, že v tomhle marasmu chlapství stále klesá potence a důvěryhodnost mužů. A že se ženy na muže nemohou spoléhat a raději hledají způsoby, jak se osamostatnit a postarat o sebe samy.

Je to začarovaný kruh. Ženy nechtějí být matkami a muži často o otcovství nestojí, ba co je horší, nejsou ho schopni. Přesně to je bod zlomu, který vede k zániku určitého typu civilizace. V tomhle konkrétním případě té naší, nezodpovědné, unavené, popletené, namyšlené a bezpohlavní evropské. Přirozená reprodukce rodu je základním biologickým zákonem světa. Respektovat tento zákon je povinností každého jedince, který myslí na budoucnost své země.

Filozofie genderu, která tohle ve své podstatě neguje, je proto škodlivá a dekadentní. Vychovávat ženy jako muže (i to ová na konci jména se jim ere, aby se setřely všechny rozdíly) je totéž jako vytrhat lvům zuby a ulámat drápy, případně je ještě zchromit, a pak je pustit do stepi, ať se dál živí lovem.

To, co jsem tu právě popsal, není rozhodně namířeno proti ženám, ale proti těm, kteří (a které) chtějí spáchat sebevraždu naší společnosti v přímém přenosu. V odpovědném životě stojí totiž na prvním místě povinnost, a teprve pak to ostatní. A je jen málo věcí tak krásných jako šťastná rodina